

<p>MATERIAŁY</p> <p>Miedzynarodowej Naukowi-Praktycznej Konferencji</p> <p>Innowacje i badania naukowe, jak również ich zastosowanie w praktyce 29.05.2012 - 31.05.2012</p> <p>Część 2</p> <p>Warszawa 2012</p>	<p>МАТЕРИАЛЫ</p> <p>международной научно-практической конференции</p> <p>Иновации и научные исследования, а также их применение на практике 29.05.2012 - 31.05.2012</p> <p>Часть 2</p> <p>Варшава 2012</p>
---	--

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Druk i oprawa: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: Warszawa, ul. Wyszogrodzka, 16
e-mail: 5996137@gmail.com

Cena (zł.): bezpłatnie

MATERIAŁY Międzynarodowej
Naukowo-Praktycznej Konferencji
Innowacje i badania naukowe, jak również ich zastosowanie w praktyce/
(29.05.2012 - 31.05.2012) - Warszawa, 2012. - 116 str.

W zbiorze trzymają się materiały Międzynarodowej
Naukowo-Praktycznej Konferencji 29 maja 2012 - 31 maja 2012 roku
Część 2.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora.

Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów.

Pisownia oryginalna jest zachowana

ISBN: 978-83-63620-12-7 (t.2)

“Diamond trading tour” ©

СОДЕРЖАНИЕ

SEKSCJA 13. PEDAGOGIKA. (ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ)

ШЕБАНИЦ В. Г. ПИТАННЯ СТАНОВЛЕННЯ СУБ'ЄКТНОЇ ПОЗИЦІЇ ШКОЛЯРІВ ЦІННОСТІ, ЖИТТЄВІ ПЛАНИ, МОТИВАЦІЯ.....	5
ЗАК Г.С. СОЦИАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ПОМОЩЬ ДЕТЯМ С УМЕРЕННОЙ И ТЯЖЕЛОЙ УМСТВЕННОЙ ОТСТАЛОСТЬЮ В РОССИИ (ИСТОРИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ, ПРОБЛЕМЫ СОВРЕМЕННОСТИ).....	8
БАРБАШОВА Г. А. ПОГЛЯДИ СОФІЇ РУСОВОЇ ЩОДО ПРОБЛЕМИ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ.....	15
ДАВИДЕНКО О. В. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО - ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ЛЬВІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ В ПОЧАТКОВИЙ ПЕРІОД РАДЯНСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ (1939 - 1940 РР.).....	17
КУВАКИНА Е.С. ФИЛОСОФСКИЕ ОСНОВАНИЯ СОВРЕМЕННОЙ ПАРАДИГМЫ ОБРАЗОВАНИЯ.....	20
БАЛАХМЕТОВА Г.К. ИННОВАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ И МЕТОДЫ ОБУЧЕНИЯ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОМ ОБРАЗОВАНИИ.....	23
ФИЛИМОНОВ А.С. РАЗВИТИЕ ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ЕСТЕСТВЕННО-НАУЧНОГО ЦИКЛА.....	26
ЯСУК І.С. USING INTERACTIVE TEACHING METHODS IN INSTITUTIONS OF HIGHER EDUCATION.....	29
НИКИШИНА И. Н. СЕРТИФИКАЦИЯ ИКТ - КОМПЕТЕНТНОСТИ УЧИТЕЛЕЙ ИНФОРМАТИКИ КАК СПОСОБ ПОВЫШЕНИЯ КВАЛИФИКАЦИИ РАБОТНИКОВ ОБРАЗОВАНИЯ.....	34
КОЛЕСНИК Н.Е. ТЕХНОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД ПРЕПОДАВАНИЯ ТРУДОВОГО ОБУЧЕНИЯ БУДУЩИМИ УЧИТЕЛЯМИ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ: ИСТОРИКО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТ.....	38
АРЖАНЫХ Т.Ф. ИНТЕРАКТИВНІЄ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ УЧЕБНОГО ПРОЦЕСУ В РАМКАХ ПРЕПОДАВАНИЯ ПРАВОВЫХ ДИСЦИПЛІН В ЕКОНОМІЧЕСКОМ ВУЗЕ.....	42
ДОЛГОВА Н. О. НОРМАТИВНО-ПРАВОВА ОСНОВА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В УНІВЕРСИТЕТАХ ПОЛЬЩИ ТА УКРАЇНИ: КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ.....	44
КАРИБЖАНОВА Е. А. ИННОВАЦИОННЫЕ МЕТОДЫ РАБОТЫ СОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ В УСЛОВИЯХ ГИМНАЗИИ.....	47
ОКУЛОВА Л.П. ПРОЕКТИРОВАНИЕ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В СООТВЕТСТВИИ С ТРЕБОВАНИЯМИ ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ЭРГОНОМИКИ.....	51
АШЕРБЕКОВА А.М. ИНФОРМАТИЗАЦІЯ СИСТЕМИ ОБРАЗОВАНИЯ В ЦЕЛЯХ ПОВЫШЕНИЯ КАЧЕСТВА ОБУЧЕНИЯ.....	54
КАЛИНКОВСКАЯ С.Б. НОВИКОВА О.А. СОЗДАНИЕ С ДЕТЬМИ СЕДЬМОГО ГОДА ЖИЗНИ КОЛЛЕКЦИИ РИСУНКОВ «МОЙ РОДНОЙ ГОРОД».....	58

КАРАМАН О. Л. ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ ЗАСУДЖЕНИХ У СПЕЦІАЛЬНИХ ВИХОВНИХ УСТАНОВАХ.....	60
ЗЕМШ М. Б. ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ ТЕАТР КАК ФОРМА ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ТВОРЧЕСТВА БУДУЩИХ СОЦИАЛЬНЫХ ПЕДАГОГОВ.....	62
ХАРЧЕНКО Л.П. ЕТИЧНА КУЛЬТУРА ДІЛОВОГО СПІЛКУВАННЯ.....	67
КРАСНОВА Н.П. ВПЛИВ ГРОМАДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ВИПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ.....	72
ЮРКІВ Я. І. ДІАГНОСТИКА ДІТЯЧИХ ТА МОЛОДІЖНИХ ОБ'ЄДНАНЬ.....	77
АБДУЛМЯНОВА И. Р. ОБУЧАЮЩИЕ ВОЗМОЖНОСТИ ТЕЗАУСУСНОГО СПОСОБА ОБУЧЕНИЯ ПРИ ЯЗЫКОВОЙ ПОДГОТОВКЕ ПЕРЕВОДЧИКОВ.....	82
ДЕНИСОВА В. В. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ РЕАЛИЗАЦИИ ПРИНЦИПОВ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ В ФОРМИРОВАНИИ У ШКОЛЬНИКОВ НАВЫКОВ БЕЗОПАСНОГО ПОВЕДЕНИЯ.....	85
ДЯЧЕНКО О.Ф., ЧЕРНЯВСЬКА К. В. САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТА ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ «ОРГАНІЗАЦІЯ ТА УПРАВЛІННЯ БАЗАМИ ДАНИХ».....	90
ДЯЧЕНКО О.Ф., ПОНОМАРЕНКО М.В. ПРЕИМУЩЕСТВЕННОСТЬ ПРИ ИЗУЧЕНИИ КОМПЬЮТЕРНЫХ ДИСЦИПЛИН.....	92
ФЕДУЛОВА Т.М. ПСИХИОФИЗИОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ УЧАЩИХСЯ КАК ФАКТОР ЭФФЕКТИВНОСТИ ОВЛАДЕНИЯ ОСНОВНЫМИ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИМИ ОПЕРАЦИЯМИ.....	94
ПАНОВА А. Н. РОЛЬ ИГРОВОГО МОДЕЛИРОВАНИЯ В ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ-ПЕРЕВОДЧИКОВ.....	99
ЗУБАРЕВАК Ю., ПРУДНИКОВА Е.Г. ПРАКТИЧЕСКАЯ ПОДГОТОВКА СТУДЕНТОВ В ОРЛОВСКОМ ГОСУДАРСТВЕННОМ АГРАРНОМ УНИВЕРСИТЕТЕ.....	103
СНЕЛТУВАСНЕВ А. А. THEORETICAL MODEL OF PREPARATION RESEARCH SKILLS IN THE LEARNING PROCESS.....	106
ТУЛБАСИЕВА С. К. ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ РАЗРАБОТКИ ПРОБЛЕМЫ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ В ПЕДАГОГИКЕ.....	111
ДЮСЕБАЕВА Г.К. ИНТЕРАКТИВНЫЕ МЕТОДЫ ОБУЧЕНИЯ НА СЕМИНАРСКИХ ЗАНЯТИЯХ ПО КУРСУ ИСТОРИЯ КАЗАХСТАНА.....	114

СЕКЦИЯ 13. ПЕДАГОГИКА. (ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ)

ПОД-СЕКЦИЯ 1. Воспитание и образование.

Шебаніц В.Г.

практичний психолог вищої категорії
Новоазовської ЗПН І-ІІІ ступенів №2
м. Новоазовськ, Україна

**ПИТАННЯ СТАНОВЛЕННЯ СУБ'ЄКТНОЇ ПОЗИЦІЇ ШКОЛЯРІВ :
ЦІННОСТІ, ЖИТТЄВІ ПЛАНИ, МОТИВАЦІЯ...**

Формування особистості, корисної для себе, громади і суспільства, - одвічне завдання теорії і практики виховання. У різні часи, залежно від тих чи інших умов суспільного буття, вчені і практики по-різному підходили до вирішення цього питання.

Адже руйнівною силою психічного розвитку дитини є не саме по собі привласнення загальнолюдського досвіду, а його проблематизація як особлива взаємодія дорослого й дитини з надання форми незавершеності різним компонентам змісту соціокультурного досвіду: самим предметам культури, їх соціально закривленим образами, суспільно заданим схемам дій із цими предметами, нормативним моделям побудови людських відносин із приводу них. У формі таких перетворень дитина наново конструює нові смислові види діяльності, ініціативно розширює межі свого індивідуального досвіду.

Ряд сучасних дослідників не випадково надають першочергового значення процесам особистісного самовизначення школярів, налагодженню індивідуального досвіду формування суб'єктності соціально-компетентних учнів. Це неодноразово підкреслюють такі науковці, як І.Бех, О.Копонко, К.Чорна та ін. [1;2]. Проблеми самоактуалізації, самоусвідомлення, самовдосконалення, формування у дітей певних соціальних ролей розкривають також і інші автори.

Зокрема, на думку В.Єлісеєва, соціалізуючись, людина опановує не тільки стихію своєї природи, але й стихію масової культури. Вона стає дедалі більшою мірою суб'єктом свого розвитку, а саме тією зростаючою мірою, якою вона стає здатною приймати відповідальність за свій власний, природний і культурний вільний розвиток. Історія і культура продовжуються не самі собою, а людина їх продовжує, будучи суб'єктом історії, моралі і культури в цілому, тією мірою, якою їй владсться перетворити в житті ідеї її духовної творчості.

Цікавим в цьому сенсі є загальнонаціональні дослідження випускників середньої школи 2012 року щодо цінностей, життєвих планів, вибору професії тощо, проведене спільно співробітниками Інституту соціології НАН України та Інституту педагогіки НАІПН України у вересні - жовтні 2011 року.

Усього було опитано 1134 випускників та 1066 вчителів старших класів. Вибірка репрезентативна, розроблена на основі статистичних даних Держкомстату України, похибка вибірки у межах 3,2% [4].

На порозі дорослого життя у випускників переважають позитивні настрої: інтерес (65%), оптимізм (57%), надія (50%). У цьому прийдешнє покоління істотно

Краснова Н.П.

кандидат педагогических наук, доцент кафедры социальной педагогики
Луганского национального университета имени Тараса Шевченка

ВПЛИВ ГРОМАДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ВИПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ

Під *громадською діяльністю* у виправній установі слід розуміти форму активного ставлення, спрямовану на розвиток у засуджених цивільної активності, корисної ініціативності, здорових інтересів і потреб, навичок раціонального використання вільного часу.

Громадська діяльність у виправних установах має ряд особливостей, до яких можна віднести: 1) специфіку особистості засудженого, правовий стан якого відрізняється від правового положення вільних громадян значним обмеженням. Крім того, особа засудженого значно деформована в етичних і естетичних відносинах; 2) наявність певних правил, наказаних кримінально-виконавчим законодавством, до яких відносяться ізоляція засуджених від суспільства, обмеження часу на виправлення засуджених, наявність чіткого режиму і строго регламентованого способу життя тих, що відбувають кримінальне покарання; 3) єдині режимно-педагогічні вимоги відповідно до певних умов пенітенціарного закладу; 4) педагогічно несприятливе середовище злочинців, наявність малих груп негативної спрямованості, шкідливих традицій негативної установки до покарання і неадекватної самооцінки більшості засуджених.

У зміст громадської діяльності в УВП входять різні заходи, спрямовані на формування у засуджених загальноприйнятих в суспільстві норм моралі, розумних потреб і інтересів, підвищення духовного, фізичного і культурного рівня на основі психологічних особливостей засуджених, тих, що відбувають покарання в різних умовах.

Основними завданнями громадської діяльності у виправній установі є: розвиток у засуджених громадської активності і творчої ініціативи; виховання у них потреби брати участь в суспільному житті колективу загону і колонії; виховання здатності вірно розуміти процеси, які відбуваються в суспільному житті загону, колонії, країни; розвіювання злочинських традицій, кримінальної романтики, боротьба з „естетикою” злочинських законів; формування суспільної мотивації, умінь долати труднощі, які пов'язані з суспільною діяльністю; підвищення загальної культури засуджених; розвиток творчих здібностей, умінь і навичок.

Громадська діяльність даватиме результати, якщо до її організації і змісту надається ряд вимог: різноманітність видів діяльності, творчість, співпраця засуджених, їх позитивні взаємини в ході її виконання, співпраця засуджених і персоналу колонії, опора на актив, малі групи позитивної спрямованості, організація перспектив, аналіз ефективності заходів, використання ситуацій, що вимагають напруги фізичних і психічних сил тощо.

Організація громадської діяльності спирається на наступні принципи:

принцип цілеспрямованості і свідомості, опора на корисну активність засуджених; принцип зв'язку з життям суспільства, колонії, відділення; принцип єдності вимог і пошани до особи; принцип урахування вікових і статевих особливостей особи засуджених; принцип систематичності, послідовності, узгодженості і спадкоємності різних форм суспільної діяльності; принцип диференційованого підходу з урахуванням інтересів і мотивів різних груп, а також умов відбування покарання.

Існує три групи засуджених. Перша група – активно беруть участь у громадському житті колонії. Друга – не беруть участь у громадському житті колонії. Третя група – хотіли б брати участь, але їм не доручають.

За критерієм мотивації є наступні групи. Для першої групи характерна позитивна мотивація (беруть участь, щоб довести своє виправлення, щоб боротися з порушниками режиму). Для другої групи характерна негативна мотивація (беруть участь, щоб легше жилося в колонії). Для третьої групи характерна суперечлива мотивація (беруть участь, щоб мати додаткові пільги).

Важливу роль у громадській діяльності грають *доручення*. Одні із завдань персоналу пенітенціарного закладу полягає в тому, щоб добитися участі в громадській діяльності всіх засуджених, тобто добитися того, щоб кожен засуджений, такий, що знаходиться в колонії, мав конкретне суспільне доручення.

Одне з провідних місць в цій системі займає *громадська атестація* засуджених. До складу комісії, які проводять атестацію вихованців, разом з вихованцями і представниками адміністрації входять і представники самодіяльних організацій. Комісія розробляє критерії та визначає рівень виправлення й ресоціалізації засуджених.

У ході атестації здійснюється перехід із ступеня на ступінь, з нижчого на вищий і назад, залежно від результатів діяльності та поведінки.

Читацька і глядацька конференції також є однією з форм суспільної діяльності. Вони вчать засуджених уважному читанню (перегляду), вдумливому аналізу прочитаного (побаченого), допомагають глибше осмислювати твори мистецтва. Конференції відповідають прагненню засуджених ділитися думками про прочитане (побачене), дають багатий матеріал для вивчення їх естетичних інтересів.

Критеріями відбору книг і відеофільмів для обговорення служать ідейність, доступність, врахування віку і освіти засуджених, актуальність і життєва значущість даної проблеми для даної аудиторії.

Для керівництва підготовкою до конференцій, особливо читацької, доцільно створити комісію, до складу якої слід включити фахівця (залежно від теми конференції), вчителя загальноосвітньої школи, двох-трьох активістів. При підготовці читацької конференції важливо мати не менше п'яти-шести екземплярів книг, вибраних для обговорення, які можна використовувати також для виставок і оглядів та одночасно видавати читачам.

Тематичні вечори – комплексна форма суспільної діяльності, що включає театралізовані уявлення, музичні вечори, живе слово людей, запрошених на вечір.

Структура тематичного вечора визначається метою, змістом і умовами

Innowacje i badania naukowe, jak również ich zastosowanie w praktyce

проведення. У одному випадку вечір може складатися з доповіді, художньої частини, масових ігор, вікторини тощо. В іншому – робиться коротке вступне слово ведучого, а потім йдуть виступи учасників вечора. Вечір може складатися з однієї літературно-музичної композиції.

Святковість, урочистість тематичного вечора досягаються яскравими, емоційними виступами, вітаннями шефів, а також музичним оформленням.

У багатьох відділеннях проводяться диспути. Це форма колективного обговорення гострих питань і проблем соціального життя, суспільних відносин, культури.

Для підготовки і проведення диспуту створюється ініціативна група, в яку входять найбільш ерудовані засуджені. Вона визначає тему диспуту з урахуванням інтересів засуджених, після цього розробляються питання (п'ять-шість). З урахуванням особливостей аудиторії ініціативна група роз'яснює предмет майбутньої суперечки, рекомендує необхідну літературу; проводяться лекції з теми диспуту, вивіщується барвисто оформлене оголошення з вказівкою теми, питань, дати і місця його проведення.

Важливо, щоб диспут проходив в атмосфері взаємної доброзичливості, щоб засуджені могли говорити широко і були упевнені, що їх ніхто не засудить за невірні висловлювання.

Для керівництва диспутом підбирається ведучий – людина, що добре розбирається в темі, користується пошаною у засуджених. Диспут відкривається вступним словом ведучого (10-15 хвилин). Потім – вільний обмін думками, суперечка присутніх і завершальне слово ведучого (сутність розбіжностей, аргументація основних точок зору, підсумки диспуту). За часом диспут повинен тривати не більше півтори години.

Заняття в колективах художньої самодіяльності допомагають в ідейному зростанні засуджених, в розширенні їх культурного кругозору, у вірному розумінні призначення творів літератури і мистецтва, сприяють розвитку самодіяльної творчості, залученню до цінностей культури. Особливу увагу слід звертати на етичний рівень репертуару художньої самодіяльності, актуальність і художню гідність.

У суспільній діяльності велику роль грають різні форми **фізкультурно-масової роботи**.

Заходи щодо фізичної культури і спорту, як правило, плануються в планах виховної роботи, особливо на вихідні і святкові дні.

Фізкультурно-спортивну роботу організовує і проводить секція дозвілля ради колективу колонії і загону під керівництвом і контролем адміністрації колонії.

Секція фізкультурно-спортивної роботи колонії складає план роботи, в який включаються наступні питання: сприяння адміністрації колонії в проведенні уранішньої фізичної зарядки і спортивних змагань; устаткування спортивних майданчиків; ремонт спортивного інвентарю і майна; проведення загальноколоністських спортивних заходів, спартакіад, змагань з різних видів спорту, проведення спортивних свят.

У положенні про змагання вказуються мета і завдання заходів, час і

Иновации и научные исследования, а также их применение на практике

терміни їх проведення, склад учасників, порядок визначення переможців і інші організаційні питання. Як правило, положення про змагання готуються не пізніше чим за місяць до їх початку і прямують у всі відділення колонії. Склад головної суддівської колегії по проведенню змагань пропонується радою колективу колонії. Після закінчення змагання в урочистій обстановці проводиться підведення підсумків.

Одним з важливих розділів фізкультурно-спортивної роботи є **організація навчально-тренувального процесу в спортивних секціях**. Керівництво спортивними секціями, як правило, доручається засудженим з числа колишніх спортсменів, яких підбирає, готує і рекомендує секція фізкультурно-спортивної роботи спільно з радою колективу колонії. У кожній секції призначається староста і обирається бюро секції.

Серед форм фізкультурно-спортивної роботи із засудженими велике місце займає **виробнича гімнастика**, завданнями якої є зняття стомлення, підвищення трудової активності людини, а також виховання у засуджених звички до щоденних фізичних вправ і залучення їх до регулярних занять фізичною культурою і спортом у вільний від роботи час.

Значний інтерес для засуджених мають **спортивні конкурси**. Ці нетривалі за часом змагання, які не вимагають спеціальної підготовки і можуть проводитися в будь-який вільний час, тому що умови конкурсів прості. Вони, в основному, сприяють закріпленню раніше отриманих умінь і виробленню фізичних якостей.

Конкурси „силачів”, наприклад, включають такі вправи, як підтягування і віджимання в упорі лежачи. Ці змагання бажано проводити в декілька турів. Особисті місця визначаються по кількості підтягань і віджимань, зроблених кожним засудженим у всіх турах. Командні результати між відділеннями виводяться по сумі всіх підтягань і віджимань, набраних членами відділень.

Перетягування каната. Дві команди з однаковою кількістю засуджених стають на однаковій відстані від центральної лінії. За сигналом кожна команда прагне перетягнути своїх суперників на свою сторону за центральну лінію. Потім зустрічаються дві інші команди. Що перемогли своїх супротивників, зустрічаються між собою в боротьбі за I і II місця, а програвши – за III і IV місця. Якщо команд буде більше, то змагання проводяться з вибуванням програвших до півфіналу. Що перемогли в півфіналах розігрують I і II місця, а програвши – III і IV місця.

Легкоатлетичні конкурси. Забіги можуть проводитися на дистанції від 20 до 60 м залежно від віку учасників. Для проведення конкурсу необхідно намітити дистанцію (точність тут не обов'язкова, важливо, щоб всі учасники пробігали одну і ту ж відстань). Потім проводяться попередні забіги по 4 людини в кожному. За наслідками попередніх забігів формується склад учасників півфінальних забігів. У них повинні стартувати ті, хто в попередніх забігах прийшов першими і другими. Після закінчення півфінальних забігів визначається склад учасників фінальних забігів. Якщо кількість учасників конкурсу велика, то слід провести і чвертьфінальні забіги. Аналогічно можна проводити конкурси виконавців вправ уранішньої фізичної зарядки.

Проведення **спартакіади**, як правило, планується після проведення

різних змагань і конкурсів. Вона повинна бути підсумком всієї спортивно-масової роботи виправного закладу.

Спартакіада - це комплекс змагань, що проводяться між відділеннями колонії. Проведення спартакіади можливе в будь-якій колонії, навіть там, де відсутні спеціально підготовлені майданчики.

Спартакіада відділення проводиться зазвичай перед загальноколоністською, за її результатами комплектується збірна команда відділення. Програма спартакіади відділення залежить від загальноколоністської програми. Спартакіада відділення може включати змагання: по уранішній фізичній зарядці (на краще виконання), по волейболу, легкій атлетичі, настільному тенісу, гирьовому спорту, гімнастиці (підтягання), шашкам, шахам тощо. Бали командам нараховуються таким чином: за I місце - 1 очко, за II місце - 2 очка, за III місце - 3 очка. Якщо у будь-якому виді змагань відділення не виставляє команду, вона отримує одне штрафне очко.

Спартакіади проводяться в основному в суботні і недільні дні. Після закінчення змагань по кожному виду спартакіади бали, нараховані командам, вписують у звітний протокол спартакіади. При цьому вирішується і завдання визначення командних місць, як в кожному виді окремо, так і в спартакіаді в цілому.

Підсумки спартакіади, як правило, підводяться на спортивному святі відділення (колонії). У програму свята необхідно включити підведення підсумків спартакіади, показові виступи кращих спортсменів (гирьовиків, гімнастів та ін.), різні ігрові „комічні” естафети. Важливо провести нагородження засуджених за підсумками спартакіади.

Спартакіада проводиться при будь-якій кількості команд.

Таким чином, громадська діяльність, що проводиться цілеспрямовано, систематично і різноманітно, робить дозвілля засуджених цікавим, заповненим суспільно корисними, культурними, пізнавальними і розвиваючими заходами, а отже, робить істотний вплив на виправлення засуджених.

Юрків Я. І.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки
Луганського національного університету імені Тараса Шевченка

ДІАГНОСТИКА ДИТЯЧИХ ТА МОЛОДІЖНИХ ОБ'ЄДНАНЬ

Світоглядний плюралізм, багатопартійність в суспільно-політичному житті відкривають простір для створення і організації роботи різноманітних дитячих та молодіжних громадських організацій, об'єднань, рухів.

Наприкінці ХХ ст. в Україні значно активізувався процес створення дитячих та молодіжних об'єднань, відновили свою діяльність раніше заборонені. За своїм статусом їх можна класифікувати у формальні та неформальні.

Незадоволеність шкільними справами, ізольованість від дорослих, прагнення до самодіяльності, потреба в самовираженні, бажання брати участь у вирішенні соціальних проблем, бажання реалізувати індивідуалістичні або егоїстичні потреби та інтереси спонукають підлітків і молодь до об'єднання в формальні й неформальні групи на основі стимулів та ідеалів, які вони вважають істинними і престижними.

Дитячі та молодіжні громадські об'єднання вибудовуються на засадах добровільності включення дітей та молоді у позитивну соціально орієнтовану діяльність. Вони реалізують права дітей та молоді на розвиток, збереження індивідуальності, свободу думки, совісті та релігії, свободу висловлювання думки з усіх питань, що торкаються їх інтересів, свободу зборів, освіту, гру та відпочинок, що закріплені у відповідних документах про права дитини. Спрямованість на реалізацію прав дитини та молоді відображається в основних принципах організації життєдіяльності дитячих та молодіжних об'єднань.

Якщо аналізувати дитячий рух за рівнем сформованості його організаційно-інституційної основи, то можна виділити в ньому такі групи дитячих об'єднань: 1) дитячі громадські організації (спілки, асоціації, федерації тощо); 2) громадські дитячі фонди; 3) дитячі об'єднання, що базуються на клубній діяльності; 4) дитячі секції при дорослих громадських об'єднаннях та партіях; 5) неформальні дитячі об'єднання.

Діагностика підліткових і юнацьких груп проводиться з метою визначення спрямованості групи, її складу, структури взаємовідносин і підпорядкування, уточнення комплексу установок і орієнтації.

До кількісних показників, що діагностуються, відносять: віковий і чисельний склад групи; соціальний і статевий склад; тривалість її існування, частоту і тривалість зустрічей її членів; місця зустрічей; криміногенну зараженість членів; рівень групового розвитку на основі самодіагностики.

До якісних показників, що діагностуються, відносять: підготовленість до спільної діяльності, яка виражається в її ефективності; результативності; характер, цілі, мотиви і спрямованість діяльності; рівень організованості, згуртованості, стійкості, конфліктності, групової прийнятності; внутрішню групову структуру; типи спілкування і стосунків; групові інтереси, потреби і способи їх задоволення,